

16.73x23.97	1/2	30	עמוד	קול ברמה	07/04/2017	58109722-4
כפרי נוער - רק בהקשר לכפרי נוער ופנימי - 41340						

קהילה

"לא הפכתי ממש ישראלית אבל אני בין לבין"

סשה קולפקוב עזבה בגיל 15 את המשפחה בסנט פטסבורג ועלתה לארץ, לכפר הירוק, במסגרת תכנית נעל"ה. בראיון ל"קול ברמה" היא מספרת על ההחלטה של הוריה שהיא תעלה לישראל, על הקליטה בארץ ועל האיחוד עם הוריה ואחותה שעלו בעקבותיה

בילי בסרגליק

בגיל 15, עזבה סשה קולפקוב את סנט פטסבורג הרחוקה, השאירה מאחור הורים, אחות קטנה, חבר, חברים ועולם מלא, עלתה לבדה לישראל והתקבלה בזרועות פתוחות בכפר הירוק ברמת השרון. מזג אוויר שונה, שפה אחרת ומנהגים מזרח תיכוניים- ישראליים על תרבותם הפתוחה, טווסים מקפצים, שהם חלק משגרת בית הספר והכפר, קיבלו את פניה. מאז היא חיה בכפר, מאות אלפי קילומטר מהמקום בו נולדה וגדלה. אחריה, עשו את כל הדרך מרוסיה הקרה, גם אחותה והוריה. היום סשה היא כבר תלמידת כיתה י"ב בכפר הירוק בתכנית נעל"ה - תכנית לילדים שבאים לארץ ללמוד בלי ההורים.

שם, בסנט פטסבורג היא נהגה לרקוד ריקודי עם, למדה פסנתר בבית הספר המוזיקלי היסודי, שלא היה לו שם רק מספר 533 כי ככה זה האומרת סשה "ברוב רוסיה אין שמות לבתי הספר רק מספרים".

ההורים של סשה רצו שהיא תעלה לארץ ישראל, סשה לא התלהבה. היא נהנתה מהחיים בסנט פטסבורג, מלימודי הפסנתר, מהחבר'ה ומהבית. האם יוליה, יהודיה, אביה אנדרי, אתאיסט. "הם רצו שאני אלמד בישראל ואז שאשאר כאן, כי הם חשבו שכאן יהיה לי טוב יותר". אומרת סשה. "הם תכננו לעלות אחריי, הם לא ידעו מתי. עוד לפני, אמא שלי עלתה לישראל, כשהיא הייתה צעירה בת 19. אז, גם

היא עלתה לבד ולמדה כאן באולפן. אחרי כמה זמן היא חזרה לרוסיה כי היא הכירה את אבא והם אהבו אחד השני ורצו להתחבר. ההורים שלה רצו שהיא תעלה לישראל, ואחרי חצי שנה, בגלל שהיא אהבה את אבא, היא חזרה לרוסיה והם התחתנו. כשאמא הייתה בהריון, היא הגיעה שוב לישראל עם אבא במיוחד כדי ללדת אותי, כדי שתהיה לי אזרחות. אחרי חזרנו לרוסיה אבל באנו לישראל לכל חופשת קיץ כי מצד אמא שלי יש לנו משפחה בארץ".

מה זכור לך מהחופשות בישראל?

"אהבתי להיות בים, היה לי תמיד כיף בארץ, אהבתי את ההרגשה שאנשים בארץ מחוברים אחד לשני. לא חשבתי שאבוא לכאן מתישהו ללמוד כי לא ידעתי את השפה. אבל כנראה אמא שלי תכננה את זה טוב-טוב. אמא שלי גם הגיעה לישראל במיוחד כדי ללדת את אחותי. כשהייתי בת 15 הם החליטו שהם רוצים שאני אלמד בישראל".

ואת רציית?

"פחדתי כי זה היה משהו חדש אבל עזר לי שידעתי שיש בישראל משפחה, סבתא, סבא דודה ודוד".

טובים, עם הזמן נהייתי מאוד עצמאית".

מהי התחושה שלך היום כשכל המשפחה התאחדה בישראל?

"זה הפך להיות יותר קל. מרגישה יותר בטוח, שמי שהכי קרובים אליי נמצאים ליד, ואין לי תחושה של געגוע כמו שיש לאחרים בכיתה כי ההורים כבר לידי, וכל מה שאני צריכה אז אני לא צריכה לדבר עם צוות בפנימייה אלא אני מתקשרת לאמא שלי ואומרת את כל מה שאני צריכה".

"מאוד שמחה שעליתי"

מה דעתך על הישראלים הוותיקים?

"זהו עם שתמיד מקבלים את כולם. אנשים פתוחים, אוהבים לפגוש ולדבר ותמיד עוזרים. אני מאוד אוהבת את החברה הישראלית. אנשים לא מתביישים, לא סגורים, מוכנים לדבר על כל דבר וזה שונה מאוד מרוסיה. נראה לי שזה בגלל השמש".

סשה ממשיכה לנגן על פסנתר במסגרת בית הספר והיא לומדת במגמת פיזיקה ורוסית. "זה לא פשוט פיזיקה אבל ברוסיה הייתי בכיתה מופת במתמטיקה ופיזיקה, אז זה טבעי שישר אלמד כאן פיזיקה ומתמטיקה חמש יחידות. אני עושה המון ספורט כמו: יוגה ופילאטיס, וגם מתאמנת בחדר הכושר של הכפר הירוק. אני אתגייס בשנה הבאה. אני חושבת הרבה מה ארצה לעשות שאהיה גדולה אך עוד לא החלטתי,

איך הכינו אותך נעל"ה? לכניסה לישראל, וכיצד קיבלו אותך בכפר הירוק?

"בגיל 15 לא הייתי רצינית, לא ידעתי מה מחכה לי, מה זה

בית הספר הזה ואיך אתחבר לאנשים, אבל קיבלו אותי

בכפר הירוק ממש טוב, ואז התחלתי להכיר אנשים, היו

נחמדים אליי. הכניסו אותי לכיתה שכולם עולים מנעל"ה

בכפר הירוק, כולם מברית המועצות. התחלנו ללמוד

שפה ביחד. למדנו 20 שעות בשבוע, זה היה קשה וגם

קצת משעמם אבל אחרי שנה ידענו לדבר ולכתוב ולקרוא

בסדר גמור, שזה ממש מהר כי היו מלא שעות לימוד. לפני

שנתיים, החליטו ההורים שלי לעלות בעקבותיי, ואחותי בת

ה-13 הצטרפה גם היא ללמוד ולגור בכפר הירוק בפנימייה

כמוני אבל היא הצטרפה לכיתה רגילה. בגלל שאין

בגיל שלה פרויקט נעל"ה, אז הכניסו אותה לכיתה רגילה.

תוך שנה היא מדברת עברית כמוני, אפילו יותר טוב והיא

ממש מרוצה. גם אני ממש מרוצה. פנימייה זה מדהים.

לא תמיד זה קל. לפעמים לא מסתדרים עם אנשים בחדר,

כי זה 4 בנות בחדר, אבל בסך הכל זה כיף ונהיינו חברים הכי

58109723-5	07/04/2017	קול ברמה	עמוד 31	2/2	8.69x24.03
כפרי נוער - רק בהקשר לכפרי נוער ופנימי - 41340					

קהילה

יודעים את הזכויות שלנו. נעלה זה טוב אבל משרד הקליטה לא".

מה החלום שלך?

"שכולנו נהיה בריאים. שהבנות שלי יהיו בסדר ויסתדרו כאן, ובינתיים זה קורה, אז טוב".

תכנית נעל"ה חוגגת 25 שנים

תכנית נעל"ה חוגגת 25 שנה להיווסדה ומתרחבת. אלפי תלמידים ובוגרי התכנית לדורותיהם יפגשו לראשונה באירוע חגיגי שיתקיים בכפר הירוק ב 1.6.2017 ביוזמת המינהל לחינוך התיישבותי, פנימיית ועליית הנוער, שמממן ומוביל את התכנית. תכנית נעל"ה הינה תכנית חינוכית לאומית במסגרתה מערכת החינוך הישראלית קולטת נוער יהודי מחו"ל, במטרה לחשוף אותם לישראל לקראת אפשרות של עלייה עתידית. את התכנית בארץ מפעיל ומממן המינהל לחינוך התיישבותי, פנימייתי ועליית הנוער במשרד החינוך. ד"ר בני פישר, מנהל המינהל, מספר כי התלמידים מגיעים ארצה בגפם מכ-50 מדינות בעולם ועם נחיתתם בארץ נקלטים בכפרי נוער ופנימיות אשר משמשים להם כבית בתקופת שהותם בארץ ומספקים להם מעטפת חינוכית מלאה: לימודים, מגורים, כלכלה, חוגים, טיולים, והווי ישראל, לצד אולפן ושעות לימוד עברית מוגברות. את התלמידים מלווים צוותי חינוך, הדרכה ורווחה דוברי שפתם. "למרות הקושי הכרוך בעזיבת הבית בגיל צעיר, תכנית נעל"ה זוכה להצלחה ולביקוש גבוה. בשנים האחרונות חלה עליה של כ-40% במספר המצטרפים לתכנית, והשנה לומדים בה 1,700 תלמידים".

הכיוון הוא להקים עסק. אני מאוד שמחה שעליתי. העלייה לארץ משנה את החיים לגמרי כי אני מאוד השתנת. גם הייתי סגורה יותר וכעת אני פתוחה ולא מתביישת מכלום. ככל שמדברים יותר עם הישראלים אז נהיים יותר כמוהם ואני שמחה להיות כזו. התרבות הרוסית שאני באה ממנה, וגם חווה בבית, היא שונה מאוד, אז לא הפכתי ממש ישראלית אבל אני בין לבין".

"כל המשפחה שלי כאן בישראל" אומרת האם יוליה, עמה דיברתי ממש ערב טיסתה לסנט פטסבורג למהלך החג, לבקר את המשפחה של בעלה, יחד עם סשה ואחותה. "אמא, אבא, סבא וסבתא ואחותי התאומה, אז החלטנו גם לעלות בעקבות סשה. עוד שבוע נחוג שנתיים לעלייה שלנו, וזה מרגיש טוב. כעת אני לא עובדת אך לפני עבדתי בניהול חוגים לילדים ובעלי עובד במחשבים. אנחנו מסתדרים בארץ. סשה מרגישה טוב, היא אוהבת מאוד והתאקלמה טוב בארץ. אני אוהבת בארץ את האנשים, את מזג האוויר ואת הארץ. אני טסה הרבה לסנט פטסבורג, יש לי הרבה חברים שם ומשפחה של בעלי, אנחנו הרבה על הקו".

אז איך בעיניך מקבלים משרד הקליטה עולים בארץ?
"לא טוב. כי הרבה חברים שלי הם גם עולים חדשים, ולא מקבלים שירות טוב באולפן, ומשרד הקליטה פחות טוב, לפחות זה שבנתניה. אני לא מקבלת כלום ממשרד הקליטה, אני משלמת על הכל. לקחתי בעבור הבת הקטנה שלי שיעורים פרטים לעברית, שילמתי על כל שיעור 120 שקל אז 3 פעמים בשבוע זה הרבה כסף. הכפר הירוק הוא טוב, סשה מרוצה מאוד, אבל ההתנהלות של משרד הקליטה היא פחות טובה. אנחנו לא